

Porta gòtica Sant Esteve

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli vila. Església de Sant Esteve

Coordenades:

Latitud: 42.25237
Longitud: 1.86157
UTM Est (X): 406091
UTM Nord (Y): 4678425

Classificació

Número de fitxa 08016-47
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIV
Any 1348
Autoria de l'element: G. Pellicer
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Nivell protecció a les NNSS de Bagà any 1983: 1b (conservació parcial i rehabilitació).
Protecció Inexistent
Observacions protecció: NN SS, nivell protecció 1a. Any 1983.
Número inventari IPAC nº 3008, any 1982
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
[Església Sant Esteve](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua

Descripció

És una porta gòtica que s'obre a la façana de ponent de l'església de Sant Esteve. Té tres arquivoltes senzilles d'arc apuntat assentades sobre els capitells de tres columnes per banda. Els capitells estan bellament decorats amb petits caps de sants i santes i altres comparses de músics i lectors. Aquests personatges estan emmarcats per motius arquitectònics a la part superior i a sota per motius vegetals. Aquesta decoració es troba deteriorada en alguna part, però en general es troba ben conservada gràcies a la restauració feta l'any 1975. Està coronat per un finestral gòtic situat a la part superior de la mateixa façana i a sobre de la porta. És l'exemplar més representatiu del gòtic ornamental al Berguedà. El material utilitzat és la pedra, però s'utilitza de color rosa i blanc alternades, i porten les marques dels picapedrers. El fris acaba en unes mènsules, a banda i banda, de les que neixen la cornisa i sengles pinacles rematats per un floró delicadament esculpit, un a cada banda. Aquestes mènsules tenen esculpit un àngel músic cada una.

Observacions:

L'any 1966 la Diputació de Barcelona sota la direcció de l'arquitecte Camil Pallàs, fa una restauració de l'edifici que va ser inaugurada l'any 1975. Mapa topogràfic de Catalunya editat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya E/ 1:5.000.

Història

El 1348 s'obrava el portal, el mestre Pellicer era el picapedrer i segurament també l'escultor. Mirar la història de l'església a la fitxa 47.

Bibliografia

CABALLÉ, F. (1998). El Déu de Bagà. Columna Albí eds. CATALÀ, Pere (1976). Els castells catalans. Dalmau Ed. Vol. 5, p. 844-848. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 17 El Berguedà. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona. SERRA VILARÓ, J. (1930). Baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. 3 vols. Reedició de 1989 del Centre d'Estudis Baganesos. VIGUÉ, J. ; BASTARDES, A. (1978). Monuments de la Catalunya Romànica. El Berguedà. Artestudi edicions. Barcelona. P. 253-255.

